

OBECNICKÝ ZPRAVODAJ

KVĚTEN 2020 | Ročník 23

Vydává Obec Obecnice (☎ 318 614 056) | Redakce Bohouš Svoboda (☎ 318 614 079) | www.obecnice.cz

Co najdete v Obecnickém zpravodaji:

OBECNÍ ÚŘAD | SDH | SPOLKOVÝ DŮM - KNIHOVNA | ZŠ | TJ SLAVOJ OBECNICE | HISTORIE

Je máj, lásky čas, hrdliččin zve ku lásce hlas, kdysi se v této době mládenci svolávali a stavěli dívkám májky, letos se májky jen nakupují v obchodě. V regálech u nás v „konzumu“ jich holky mají... Ty z Hamé. Jo klasická májka, co se dobře hame. Jen se teď dost blbě nakupuje, po obchodech se blíží funící zákazníci či zákaznice s povinnou rouškou na obličej a ti brýlatí tápají v policích se zamlženými brýlemi. Musí to tak být, mizerný Covid. Od pondělka mám pocit, že krizový štáb nakonec vyhověl českému alkoholickému národu a povolil pivo alespoň v zahrádkách před hospodou. Pravdou je prohlášení jednoho známého, že v životě tak nechlastal, jako teď. Ani se mu nedivím. Na zahradě se nám občas sejdou naše vnoučata s ostatními dětmi od sousedů. Tři ještě jdou, ale osm a nedávno i jedenáct, to už je na panáka. Zrovna mi sousedka povídala: „Je to tu jak před třiceti lety, jenže to tady řvali a ječeli jejich tátové. Musel jsem přisvědčit, vždyť ti špuntí dělají úplně to samé jako oni. Zazvoní na zvonek, a než stačíte otevřít, tak utečou

za roh. Nedávno, když jsem se vrátil domů, našel jsem na hromadě hlíny u bytovky polovičku věcí z regálu, co mám vedle domu. Naši malí bojovníci odstěhovali do toho svého zákopu náhradní hřebenače, dokonce dlaždice, o kterých nevím, kde je mám, fošny, materiál na dvířka, další a další. Nadával jsem, protože jsem věci zase tahal zpátky, ale to je prostě koloběh života. A život se začíná vracet do starých kolejí. Nedávno jsme se sešli s kamarády a kamarádkami, budu trochu mlžit, nebylo nás deset... To bylo zpěvu a povídání, písnička střídala písničku, téma hovoru střídalo jiné téma a některé opravdu ze života. Například o tom, kdo kdy něco neudržel, kdo kdy něco pustil, mnohokrát vyprávěné situace z vandrů i ze života. Ani jsem si všechno nestačil psát, ale tohle mě dostalo. Povídá nejmenovaný kamarád k tomuto tématu: „To člověče čekáš, že půjde plyn, a ona najednou ropa“. A tím končím, hlavně se přátelé z toho všeho nesmíme po....

bs

INFORMACE Z OBECNÍHO ÚŘADU

NOUZOVÝ STAV

V České republice platí prozatím až do 25. 5. 2020 nouzový stav. S tím souvisí řada opatření a některá omezení. Jedná se především o nošení roušek na veřejnosti, dodržování zásad hygieny, zrušení společenských a sportovních akcí a další. Tato situace sebou nese nejen zdravotní ale i ekonomické problémy. Uzavření obchodů, restaurací a některých služeb má za následek hrozbu krachu těchto podnikatelů, stoupá i počet nezaměstnaných. Dopad to bude mít i na obecní rozpočty, kdy se předpokládá snížení příjmů do rozpočtů o 10 – 20% .

Nezbývá než si přát, aby se situace co nejdříve uklidnila a aby dopady této krize byly pro všechny co nejmenší. Přejí všem hodně zdraví a abychom tuto situaci přestáli bez větších následků.

VODNÍ HOSPODÁŘSTVÍ

Vzhledem k vyhlášenému nouzovému stavu nebyly v březnu prováděny odečty odběru pitné vody.

Ty budou prováděny až v měsíci srpnu. Majitelé domů, kteří chtějí přesto vodné v této době zaplatit si mohou provést odečty vodoměrů nyní samy a zajít se stavem vodoměru na OÚ, popřípadě stav na vodoměru oznámit telefonicky a dohodnout způsob úhrady.

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ

Přestože máme nový Sběrný dvůr a každý z místních občanů zde může uložit svůj odpad, neustále se potýkáme s nepořádkem okolo kontejnerů na tříděný odpad. Dalším nešvarem je vyvážení trávy a jiného biologicky rozložitelného odpadu do prostoru k ČOV. Již několikrát jsem upo-

(pokračování na str. 2)

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ

(dokončení ze str. 1)

zoroňoval, že toto místo je určeno pouze pro skládku větví, v místě je i cedule upozorňující na zákaz skladování jiného odpadu. Přesto zde každou chvíli kdosi vysype trávu. Pokud se situace nezlepší, budeme nuceni tento prostor uzamykat a otevírat pouze v určenou dobu.

Trávu a jiný biologicky rozložitelný odpad lze přitom pohodlně dovézt na sběrný dvůr do kontejneru k tomu určenému.

STAROČESKÁ HOSPODA

V současné době je před podpisem smlouva na pronájem Staročeské hospody v Obecnici. Novým nájemcem je společnost Česká pivnice s.r.o. z Příbrami.

CO NÁS V NEJBLIŽŠÍ DOBĚ ČEKÁ

Z akcí, které jsou před zahájením je to již dříve zmiňovaná obnova obecního vodovodu v komunikaci III. třídy, dále rekonstrukce místních komunikací po povodni z roku 2018, rekonstrukce mostu přes Obecnický potok na Cejnovně. Z nových staveb to je rekonstrukce místní komunikace Na Šachtě, oprava polní cesty z Oseče k Bendlům. Čeká nás také revitalizace sídelní zeleně v obci. Většina těchto staveb je alespoň částečně hrazena z dotací. V souvislosti s těmito stavbami dojde i k některým omezením v dopravě, proto Vás žádáme o schovlivost a trpělivost.

Josef Karas, starosta

Foto Lukáš Stejskal

Jubilanti

*Blahopřejeme všem jubilantům,
kteří slaví či budou slavít své narozeniny
v měsíci květnu a červnu.*

V této rubrice budou uveřejňovány jména jubilantů
(pokud nám k tomu dají písemný souhlas).

Obecní úřad Obecnice

Vojenské lesy a statky ČR, s.p.
divize Hořovice
LS Obecnice

Prodej dříví na otop

Nabízíme pro rok 2020 k prodeji vyrobené
jehličnaté dříví (smrk, modřín i borovice)
na otop.

Dříví je certifikováno systémem PEFC.

Cena již od 460 Kč/m³ s DPH
tzn. cena za prostorový metr
již od 295 Kč s DPH

CENA NEZAHRAJUJE DOPRAVU DŘÍVÍ K ODBĚ-
RATELI. V případě většího odběru bude snaha
dopravu zajistit na náklady kupujícího.

Tel. 731 137 611 (Ing. Tomáš Nekl)

Od 1. 5. 2020 bude pan Michal Šíma zastávat funkci
lesního na lesnickém úseku Klobouček a na místo
nadlesního nastupuje ing. Tomáš Nekl, který dosud
sloužil jako lesní u LS Jince. Bude mít na starost též
prodej dříví a zvěřiny.

Ing. Václav Pernegr
vedoucí LS Obecnice

Vojenské lesy a statky ČR s.p., divize Hořovice

Otec a syn

Letos je to 150 let, co zemřel francouzský spisovatel a dramatik **Alexandre Dumas st.** (1802–1870). Tento autor dobrodružných romantických románů s historickou tematikou dbal více na to, aby romány byly čtivé a zábavné než na jejich historickou přesnost. Knihy jsou plné soubojů, tajných únosů, spiknutí a čtenář je stále napjat, co bude dál. I když napsal 257 svazků, u nás jsou nejznámější romány *Tři mušketýři* a *Hrabě Monte Christo*. V naší obecnické knihovně si lze od tohoto autora vypůjčit 8 knížek.

Jeho nemanželským synem byl **Alexandre Dumas ml.** (1824–1895), kterého také přitahovala literatura. Nejprve se snažil psát romány podobné otcovým, posléze přešel k realistickým románům, ve kterých zobrazoval sociální poměry ve společnosti. Nejvýznamnějším jeho dílem je *Dáma s kameliemi*. Tento román byl zdramatizován, hra měla velký úspěch a inspirovala italského hudebního skladatele Giuseppe Verdiho ke složení opery *La Traviata* (Violetta). To vedlo autora k tomu, že se věnoval divadelním hrám. Napsal jich čtrnáct.

E.T.

UZÁVĚRKA červnového čísla OBECNICKÉHO ZPRAVODAJE

bude v pátek **12. června 2020**

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ Obecnice

Zdravím všechny čtenáře Obecnického zpravodaje

I když se nezdá, tak i při nouzovém stavu uběhl měsíc jako voda. Z hasičského hlediska jste ale za poslední měsíc byli vzorní, a tak jsme nikoho nemuseli poctit naší návštěvou. A to je dobře.

Postupně se začíná oteplovat a určitě za nedlouho bude končit topná sezona. A právě to je čas na kontrolu kotle, tepelného čerpadla či komína.

S koncem topné sezóny nastává ten nejlepší čas na drobnou údržbu topení a případný servis kotle. Na jaře totiž mnohem snáze seženete jak servisního technika, tak i třeba kominíka. Níže

pro Vás máme několik tipů, co po skončení topné sezóny udělat, aby vám otopná soustava v domě dobře fungovala i příští zimu.

Plynový kotel: Nenechávejte kontrolu až na podzim

Ačkoli to legislativa domácnostem přímo nepředepisuje, doporučuje se plynový kotel nechat prohlédnout každý rok. Nejvhodnější období na servisní prohlídku je přitom právě jaro či léto. „Na podzim je o servisní kontroly plynových spotřebičů největší zájem. Může být proto těžké v tomto období nalézt technika či firmu s volnou kapacitou,“ uvádí Roman Švantner, produktový manažer společnosti ENBRA, která se zabývá prodejem, instalací a servisem otopné techniky. Odborník kotel prohlédne, zkontroluje jeho správnou funkci a případně vymění vadné části. O kontrole také vystaví písemné potvrzení. Toto může být důležité v případě, že máte kotel v záruční době a dojde k poruše, mnoho výrobců podmiňuje především prodlouženou záruku každoroční servisní prohlídkou.

Kotel na tuhá paliva: Důležité je dobré vyčištění

Pokud používáte kotel na tuhá paliva, po skončení topné sezóny nezapomeňte vyčistit výměník, na kterém se během provozu usazují nečistoty. Není to nic obtížného a většinou pro tento úkon stačí jen špachtle nebo kartáč. Zkontrolujte též stav šamotové vyzdívky a případné praskliny nechte opravit. Podívejte se rovněž na stav roštů, klapek a těsnění ve dvířkách. Odborná kontrola kotlů na tuhá paliva je pak pro domácnosti povinná každé dva roky.

Tepelné čerpadlo: Pozor na povinné kontroly těsnosti

Jarní a letní období je nejvhodnější i pro případnou kontrolu těsnosti chladicího okruhu. Ta je u některých typů tepelných čerpadel každoročně povinná. „Pravidelnou kontrolu těsnosti chladicího okruhu vyžadují jen některá tepelná čerpadla. Jedná se o taková zařízení, která obsahují větší množství chladiva. Konkrétně jde o ekvivalent 10 tun CO₂ u zařízení s hermeticky uzavřeným chladivovým okruhem. Jedná se zpravidla o jednotky typu monoblok. Nebo pak o ekvivalent 5 tun CO₂ u dělených jednotek, kde mezi vnitřní a venkovní jednotkou vede chladivové potrubí. Informaci o množství chladiva naleznete uvedenou na štítku zařízení nebo v evidenční knize zařízení. O případné nutnosti kontrol je dobré se informovat u výrobce či dodavatele,“ popisuje Ivo Zabloudil ze společnosti ENBRA.

Objednejte si kominíka

Topíte-li tuhými palivy, měli byste alespoň dvakrát ročně čistit komín. Lze to i svépomocí, jednou za rok si ale musíte pozvat kominíka. Při kontrole odborník prohlédne stav komína a připojení kouřovodu a případně opraví drobné závady. Kominík nebývá drahý, cena za kontrolu komína se většinou pohybuje okolo 300 až 500 Kč. Pokud však kominík objeví nějaká závažnější poškození spalinových cest, může zákazníka vyzvat k jejich odstranění a třeba i provoz kotle či kamen dočasně zakázat. Po nápravě závad pak bude nutná revize komína.

Radiátorům většinou stačí drobná údržba

Po skončení topné sezóny dobře prohlédněte také radiátory. Přesvědčte se, zda nejsou rezavé a neuniká z nich voda. Kritická bývají hlavně místa napojení trubek na těleso radiátoru, problémy mohou vzniknout též se starými ventily. Pokud zjistíte závadu, objednejte si opravu radiátorů u topenáře. Naopak odvzdušnění radiátorů můžete provést až před začátkem nové topné sezóny. Zkontrolujte rovněž termostatické hlavice – několikrát je protočte a během letní odstávky topení je poté ponechte úplně otevřené. (zdroj: finance.cz)

Věřím, že každý majitel nemovitosti některou tuto kontrolu provádí a tento výčet je jen informativní.

Na závěr přeji všem mnoho úspěchů na svých zahrádkách a samozřejmě všichni doufáme v brzký návrat všech do „standartního“ žití. Přeji všem hezký zbytek jara.

Petr Zima, velitel SDH Obecnice

ZAHRADA ŠACHTA

728 621 680

Obecnice 78 - Šachta

PRODEJ ŽIVÝCH RYB • PSTRUZI NA GRIL • INFO O CHOVU RYB

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA v Obecnici

Příběh pro radost

*Jestli patříte k těm, kteří pravidelně čtou Obecnický zpravodaj, tak si jistě pamatujete kouzelnou pohádku O mechovém trollovi a zachráněných Vánocích. To, že Karolína Kalivodová ze šesté třídy umí psát slohové práce, již bezpochyby víme. Tentokrát nás obdařila krásným příběhem s originálním názvem **Svět jménem Svět**. Byla bych ráda, aby vás Kájín tajuplný Svět přivedl v této době na jiné myšlenky a potěšil vás stejně jako mě. Kájo, děkujeme ☺*

Svět jménem Svět

Byla sobota ráno. Když jsem se nasnídala, tak mi zavolali kamarádi, jestli nepůjdeme ven. Jenže jsem byla moc líná, a tak jsem řekla, ať přijdou ke mně. Nejdřív se nedělo nic extra, hráli jsme deskové hry a dělali u toho blbosti, pak padl návrh na schovku. Já jsem byla pro, skoro vždy mě našli až mezi posledními. Bylo další kolo a já jsem přemýšlela, kam se schovám. Vzpomněla jsem si na starou skříň ve sklepě. Schovala jsem se tam, byla jsem potichu jako myš, ale uklouzla jsem a spadla. Doufala jsem, že to nikdo neslyšel. Když jsem však otevřela oči, nebyla jsem už ve staré skříni, ale... vlastně jsem ani nevěděla kde! Tohle místo jsem nikdy neviděla. Všechno bylo jinak! Tady byl sníh, zatímco u nás bylo sluníčko, tady nebyla skoro ani noha, zatímco u nás je pěkně rušno. Tady měla všechna zvířata bílou barvu, ale u nás... však už asi víte, každé zvíře mělo jinou barvu. Šla jsem po cestě, a přemýšlela jsem, jak se dostat zpátky domů. Byla mi zima „páč“ jsem měla kraťasy a tílko. Už jsem byla bezradná, šla jsem minimálně několik hodin, ale jediného človíčka jsem nepotkala. Musela jsem však uznat, že to tady mají nádherné, zasněžené stromy, bílá zvířátka a hlavně čistý vzduch. Chtěla jsem si sednout, už mě strašně bolely nohy, opřela jsem se o strom a zanedlouho mi někdo bušil na záda, uhnula jsem a z toho stromu vylezlo několik veverek a pokřikovaly na mě, že jsem se snad zbláznila a proč jsem jim zabednila dveře. Byla jsem hodně rozhozená, protože, protože ta zvířata mluvili. Ale brala jsem to jako příležitost se je na něco zeptat. Začala jsem omluvou, že jsem jim bránila v cestě ven, ale že jsem nevěděla, že tam někdo bydlí. Pokračovala jsem a pak padla otázka: „Kde to vlastně jsem a jak se to tu jmenuje?“ Chvilí mlčeli, ale pak z nich vypadlo: „Ty jsi dcera krále a královny Murryových,“ a začali se klanět, na to jsem hned odpověděla: „Zvedněte se, já jsem tu poprvé, a své rodiče už mám, právě jsou v Německu na služební cestě.“ Na chvíli se rozhostilo ticho, ale parta veverek si nedala říct, byly jako paraziti odolní vůči všem přípravkům. Potom mi sdělily, že jsem ve Světě, na to jsem jim řekla: „Já vím, že jsem ve světě, ale chci jen vědět, jak se to tu jmenuje.“ Vůdce veverek sdělil: „Právě jsme ti jméno řekli. Vítej ve Světě.“ „Halo, jste snad hlušší, já vím, že jsem ve světě, ale prosím, řekněte mi, jak se to tu jmenuje.“ Vůdce veverek se přestal ovládat: „Ty kačeno, tady se to jmenuje Svět!!!“ „To to to není možné, aby se váš svět jmenoval Svět!“ „Asi je,“ zvolala nejmenší veverka. „Moc se omlouvám,“ dodal vůdce veverek. „A jak je vlastně možné, že jsem dcera krále a královny Murryových?“ „Když ses narodila, šuškal se, že tvůj otec není král Murry a královna byla obviněna, že ty nejsi králova dcera. Král a královna se tě museli vzdát a museli pro tebe najít jinou rodinu, ale nemohlo to být zde, všichni by tě po..po..po.. pomlouvali, a to ani jeden z nich nechtěl. A rodinu, kterou ti našli, je asi ta tvá tam u vás,“ řekl

vůdce veverek. Pak jsem se zeptala, kde je najdu a jak se dostanu zpátky domů. „Za králem a královnou se jde černým lesem, potom zahneš do ledové uličky a vyjdeš kopec, na kterém stojí veliký hrad.“ „Moc vám děkuji.“ „Ale jak se dostaneš zpátky, ví jenom král a královna.“ Byla už noc a já jsem byla unavená. Všimla jsem si, že mám úplně promrzlé nohy. Veverky mi půjčily deku, která mi byla jenom po kolena, ale pořád lepší než nic. Další den jsem se vydala na cestu. Byla jsem naštvaná na rodiče z mého světa, že mi neřekli, že jsem adoptovaná, ale na druhou stranu jsem se těšila domů. Šla jsem podle jejich instrukcí, vyrazila jsem černým lesem, pak jsem zatočila do ledové uličky a vyšlapala jsem kopec k hradu mých pravých rodičů. Byla jsem strašně nervózní, jak mě přijmou nebo jestli si mě budou pamatovat. Zazvonila jsem, chvíli jsem čekala a pak otevřela paní v bílé zástěře a ptala se, co tady chci. Řekla jsem, že si potřebuju promluvit s králem a královnou. Řekla, že vstup je pouze pro zvané. Když jsem se zmínila o tom, že jsem ztracená dcera krále a královny Murryových, hned mě pustila dovnitř. Král a královna byli milí a obklíčili mě do teplého oblečení. Už jsem to nemohla vydržet a zeptala jsem se jich, jak se dostanu zpátky domů, že mi moji rodiče chybí. Řekli, že musím jít na místo, kde jsem byla, když jsem se tady ocitla a přát si, abych byla zase ve svém světě, ale že moje přání musím doopravdy chtít. Ještě mě poprosili, jestli bych tam přespala přes tuto noc. Řekla jsem, že jim ráda vyhovím. Ráno jsem vyrazila k místu, kde jsem se objevila. Když jsem tam dorazila, chvíli jsem přemýšlela, jestli se tam chci vrátit, ale nedokázala bych být tady bez svých rodičů. Přála jsem si, abych se vrátila. Chvilí jsem měla zavřené oči, ale když jsem je otevřela, byla jsem doma. Zanedlouho mě našli a vše bylo, jak má být.

O 10 let později. Něco v mé hlavě si poslední dobou říkálo, že se mám vrátit za svými pravými rodiči do světa jménem Svět. Bála jsem se, ale nakonec jsem svůj strach překonala a vrátila jsem se tam. Už to tam nevypadalo jako dřív, stromy měly ohnuté větve až k zemi. Sníh tam skoro nebyl. Došla jsem ke stromu, kde bydlely veverky. Zaklepal jsem a zeptala jsem se, proč to tu tak vypadá. „Je nám líto, ale král a královna zemřeli.“ Nemyslela jsem si, že mě to nějak zasáhne, protože vše, co jsem o nich věděla, bylo, že jsem jejich dcera, které se museli vzdát, ale opak byl pravdou. Zasáhlo mě to, bylo to, jako kdybyste najednou měli zátěž na celém těle. „Teď budeš královnou ty, naše nová královna Ariela Murryová.“ „Ne, to ne, jmenuji se Abigail.“ „Tvoji praví rodiče tě pojmenovali Ariela, byli bychom rádi, kdyby ses jako královna jmenovala Ariela,“ řekl vůdce veverek. Zanedlouho jsem se stala královnou světa Svět. Stromy zase měly krásně napnuté větve a sněhu bylo víc než kdy jindy.

Karolína Kalivodová
6. ročník

TVŮRČÍ PSANÍ

Žáci měli vypracovat pohádku na zadané téma, kde zvítězí dobro nad zlem. Tématem pohádky bylo: *Jak jsme porazili COVID – 19. Zde si můžete přečíst nádherné pohádky, které jsou uvedené bez jazykové korektury.*

P. uč. Bělská

Drak COVID 19

Kdysi dávno se v jednom království objevil drak jménem COVID - 19, který chtěl získat princeznu. Na koho drak pohlédl, přenesl na něj ošklivou nemoc. Princezna, kterou si drak vyhlédl, se jmenovala Neduživka. Neduživka neměla ráda vitamíny, nechtěla chodit ven a nejradši by zůstala pořád v posteli. Když se král dozvěděl, že si pro ni má drak přijít, byl velmi vystrašený. Věděl však o zdravém a statečném princovi, který se jmenoval Vitamín. Proto ho požádal o pomoc. Princ řekl, že princezně pomůže, když bude jíst vitamíny. Princezna to slíbila. A protože se mu princezna líbila, rozhodl se, že bude s drakem bojovat.

Princ se tedy vyzbrojil kouzelnými zbraněmi. Vzal si respirátor, ochranné brýle a hygienická mýdla. Samozřejmě měl s sebou meč potřený dezinfekcí. Vydal se do jeskyně, kde drak přebýval. Drak zrovna spal. Nejprve draka postříkal tekutými mýdly a pak ho probodl mečem.

Princeznu i celé království tak zachránil před epidemií. Princeznu si vzal za ženu. A zazvonil zvonec a pohádky je konec.

Marek Pergelt, 5. ročník

Jak jsme porazili COVIDA

Žil byl jeden pán. Byl zlý. Nosil černé oblečení, černé boty, na hlavě černý klobouk a na očích černé brýle. Jmenoval se Covid.

Chodil od vesnice k vesnici, a všude kam přišel, se ho báli. Přinášel nemoc a někdy i smrt. Nikdo nevěděl, jak ho přemoci. Jednoho dne přišel i na královský zámek. Onemocněl král i královna. Jen malá princezna byla pořád zdravá. Měla velmi hodnou chuťvu, která se o ni starala. „Musíš být čistotná, hodně si mýt ruce, smrkat do kapesníčku a při kašli si zakrývat pusou,“ říkala jí často. A princezna byla poslušná a vše dělala tak, jak se má. Viděla, jak všichni kolem jsou nemocní a chtěla jim pomoci. Přijela spousta doktorů a dávali králi i královně drahé léky. Ale nic nepomáhalo, jen peníze mizely z pokladny. Princezna tedy poslala pro Honzu, aby jí pomohl království vyléčit. Honza přijel a přivezl s sebou roušku. „Musíte ušít roušky pro celé království a naučit lidi hygieně. Jinak se Covida nezbavíte,“ řekl princezně.

A tak všichni šili. Ušili roušky pro celé království a všem ukázali, jak se mají chovat, aby nebyli nemocní. Že musí dbát na čistotu. A všichni se tak chovali, a proto se brzy uzdravili. A Covid zase odešel jinam. Král i královna se uzdravili a Honza zůstal na zámku s nimi. A když princezna vyrostla, vzal si ji za ženu a měli se rádi.

Anna Laňová, 5. ročník

ZLOBIVÝ BACIL

Kde se vzal, tu se vzal a ani nikdo neví, kde se vzal. Přišel mezi nás, byl to virus Corona. Kohokoliv se dotknul, ten onemocněl a zemřel. Lidé se báli chodit ven. Schovávali se za roušky, rukavice a různé štíty. Bohužel, ale ani to někdy nestačilo.

Proto lidé hledali pomoc u podivína, který žil v tmavém lese.

Byl to starý muž, na bradě obrovskou bradavici, vlasy rozčuchané, na rameni mu seděl velký černý kocour.

Prostě takový Ježidědek.

I pravil lidem: „Sami si za to můžete! Nikdy jste si ničeho nevážili! Proto přišel virus.“

„A co máme udělat, abychom se uzdravili?“ ptali se lidé. Vyposlechli si rady moudrého podivína a vrátili se zpět do svých domovů.

Tady na sebe byli hodní, pomáhali si, nepovyšovali se nad ostatní a nezáviděli si.

Když tohle viděl lesní muž Ježidědek, lidí se mu zželelo.

Mávnul kouzelnou hůlkou a seslal lidem léčivý déšť.

Všichni se uzdravili, byli šťastní, protože za každým ošklivým mrakem se vždy ukrývá slunce!

Kryštof Kadlec, 5. ročník

Chvilka poezie – pro pobavení

Karanténa

Povídal mi dneska Věna, že je přísná karanténa.

Nesmím chodit do školy, a tak plním úkoly.

Dodržujem rozestupy, až nám z toho rostou chlupy.

Roušku nosit musíme, nosík, ústa chráníme.

Dezinfekce, ta je nutná, koruně však nechutná.

A tak všichni věříme, že se brzy zbavíme, toho zlého viru, co nám bere sílu.

Mičianová Tereza, 6. ročník

Karanténa

V době koronavirové,

v práci nejsou rodičové.

Musíme do karantény,

roušky ušít pro všechny.

Děkujeme zdravotníkům

a tleskáme dobrovolníkům.

Co dodáváme do nemocnice?

Roušek a dezinfekcí tisíce.

Nezapomínejme na děti,

co se musí učit.

Samostudium je nebaví,

ale co by neudělaly pro zdraví.

Ochota lidem bezpochyby nechybí

a situace se jim nelíbí.

Do lesa pravidelně chodíme,

A doufáme, že se brzy do normálu vrátíme.

Smrčková Denisa, 7. ročník

Vzhůru nohama

Koronavirus je nová záhada,

všechno je vzhůru nohama.

Když se kouknu na zprávy,

tak mi to strach nahání.

Taky jsem měl strašný sen,

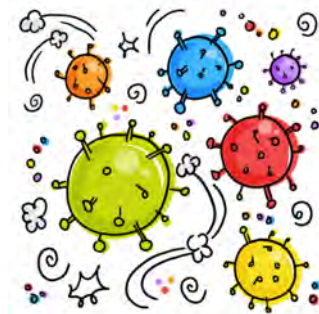
že jsem virem nakažen.

Nelze chodit do školy,

doma si plním úkoly.

Nestýkat se s kamarády,

to je, co mi nejvíc vadí.

Vzhůru nohama

(dokončení ze str. 5)

Zakrývám si rouškou pusou,
proti ataku virusu.
Chci už všemu brzký konec
a zas slyšet školní zvonec.

Čepeláková Markéta, 8. ročník

Karanténa

Začátkem března, zastihla nás zpráva,
že škola končí, zavírá se brána.
Zůstat doma prý se musí,
ať nás Coronaravirus neudusí.
První dva týdny to bylo příjemné,
takové letní prázdniny zkrácené.
Postupem času, ale už to není sranda,
chybí nám svoboda a lidí banda.
Když chci jít ven, musím roušku mít,
a po každém nákupu ruce si umýt.
Učení řešíme přes online bránu,
řídím svůj mobil, ať ráno vstanu.

Bělohávková Marcela, 8. ročník

Mimořádné opatření

Jednoho dne zrána,
přišla tahle zpráva.
Škola se nám uzavřela,
nikoho tam nepustí.
Nikdy jsem si nemyslela,
že to někdo dopustí.

Zkraje radost, pak však děs,
jak to bude, kdo ví dnes.
Mám se učit nebo hrát,
to nám řeknou v novinách.

Bergrová Anna, 9. ročník

Karanténa

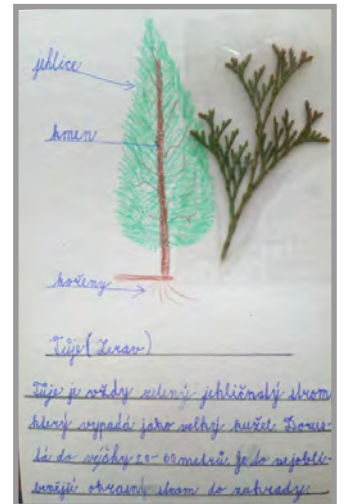
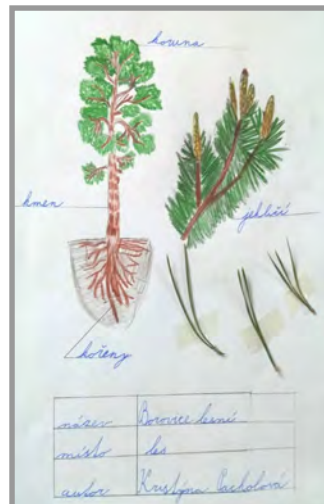
Kdo by to řek před lety,
že budeme psát přes nety.
Každíčký den hnedka zrána,
přichází mi nová zpráva.
Ještě než si promnu oči,
už tam na mě děják skočí.

Dostávám se k testu z úhlů,
pomocníka hledám v Googlu.
Odpoledne z nenadání
přichází mi pětka z psaní.

Poslední rok na základce
zatím proběh celkem hladce.
Snad už to nějak přežiju
v tomhle zvláštním režimu.

Vanessa Steinerová, 9. ročník

Domácí učení...

Knihovna – Spolkový dům Obecnice

Milí čtenáři, oficiálně je již naše knihovna pro veřejnost otevřena, avšak nebudu přítomna v době od 6. května do 3. června (lázeňský pobyt s dětmi). Zajistila jsem za sebe náhradu každé pondělí, a to od 11.00 do 17.00 hodin. Po návratu se budu věnovat katalogizaci knih a od 8. června bude knihovna otevřena tak, jak jste byli zvyklí.

Knížní „novinky“

Knihovnický fond se opět rozrostl o několik titulů (níže je vypsáno jen několik z nich). Jsem velice potěšena, že větší na z nich už je zapůjčena.

Do našeho obsáhlého fondu přibylo pro dospělé čtenáře:

E. Ettingerová – *Kindergarten* (Příběh polské Židovky)

V. Vondruška – *Krev na lopuchu, Mrtvý posel* (historická literatura)

M. Watari – *Velká iluze* (filozofický román)

G. Orwell – *1984 Big brother is watching you* (zrcadlová četba ČJ/AJ)

J. Vričan – *Cesta k slunci* (napínavé příběhy z horolezeckého prostředí)

M. Wurmová – *Nesmíš mě milovat – Barva lásky* (román)

M. Kasten – *Věřit znovu* (román)

H. Fielding – *Tom Jones* (román)

M. Beeman – *Aha faktor* (naučná psychologická literatura – fascinující pohled na náš mozek)

A. Franková – *Deník Anny Frankové* (historická literatura)

Postupně do fondu přibudou zamilované romány, rozšíří a obmění se i červená knihovna.

Níže je několik novinek pro dětské a mladistvé čtenáře:

F. Nepil – *Já Baryk*

I. Nováková – *Tajemství bláznivého vynálezce*

I. Březinová – *Pomeranče v podprsence*

M. Drijverová – *Příšerní nezbedníci, Zlobilky*

R. Green – *Jak se stát dokonalým prevítem*

E. Stamp – *Čuníkův neobyčejný deník*

P. Schmittová – *Kam chodí kosmonauti na záchod*

H. Melville – *Moby Dick* (dvojjazyčné čtení ČJ/AJ)

I. Březinová – *Začarovaná třída*

Adresa online katalogu: <https://pribram.tritius.cz/library/obecnice>.

Kdo nevlastní internetové, mobilní či počítačové zařízení, může volat, volat a volat.

Soutěž o nejnačatanějšího beránka

Do soutěže „Miss velikonoční beránek“ se přihlásili dva kandidáti. Rvačka o první místo proběhne v nejbližší době.

Kreativní soutěž

Do konce května stále trvá soutěž na téma „Májka“ a „Čarodějnice“. Fantazii se meze nekladou, použit může být jakýkoliv materiál, barvy, cokoliv. Fotografie pošlete na e-mail obecn knihovna obecnice@email.cz. Májky

a Čarodějnice poté časem vyhodnotí odborná porota a výherci budou odměněni.

Kroužek VŠEZNÁLEK

Milé děti z kroužku dostaly malý dáreček, aby procvičily ruce a tvůrčí mysl. Doufám, že se s dětmi v knihovně či na faře opět sejdem v červnu.

Čistota půl zdraví

Na jaře čistíme své domovy, gruntujeme, uklízíme, ale co takhle očistit i náš organismus. Očistné kúry samozřejmě nedoporučuji, pokud si nejste jisti svým pevným zdravím. Ještě stále není pozdě dát si jarní půst. Z vlastní zkušenosti mohu doporučit dva tři dny o vodě, popřípadě o jablkách. První den je kritický, první noc je ještě kritičtější, ale nával energie, který se dostaví po odeznění abstinence příznaků po jídle – je až udivující.

Kdo by to chtěl vzít z gruntu, první polovina května je stále vhodnou dobou pro očistu jater. Že jsou játra důležitým orgánem, netřeba zdůrazňovat. Jarní očistná kúra čistí také žlučové cesty, žlučník i tlusté střevo, odstraňuje cholesterolové usazeniny a další všemožný bordel. Očistu jsem sama absolvovala (spojila jsem to s pětidenním superúplňkovým půstem) na doporučení lidí, kteří absolvují kúru každý rok – přežila jsem, zvítězila jsem, cítila jsem se sice oslabeně, ale báječně.

Jaterní očista

Potřebujete: trpělivost, odhodlání a volné tři dny, glauberovu hořkou sůl (v lékárně), olivový olej, 4 grapefruity, jablka a 100% jablečnou šťávu, široké brčko.

První den jezte lehkou stravu – nejlépe jen jablka.

Druhý den pijte od rána do 14.00 h. 100% jablečnou šťávu (litr a více). Poté až do 18.00 h. nic nejzte a nepijte! Mezitím si připravte roztok ze 4 lžic Glauberovy soli a 0,6 l vody. Roztok dejte do lednice, vystačí přesně na 4 dávky po 150 ml. Roztok je pěkný utrejš, ale co se dá dělat ☺. V 18.00 h. vypijte první hrnek solného roztoku (150 ml). Poté nic nejzte ani nepijte. Ve 20.00 h. vypijte dalších 150 ml solného roztoku. Ve 21.45 h. nalijte do lahve 200 ml olivového oleje a 200 ml vymačkané grapefruitové šťávy a poctivě promíchejte, aby se tekutiny spojily. Ve 22.00 h. vypijte brčkem připravený nápoj. Nápoj vypijte vestoje do pěti minut. Ihned poté si lehnete pohodlně na záda a hlavu podložte polštářem. Pod pravé žebro na místo, kde jsou játra, položte nahřátou dečku nebo termolahev. Minimálně 20 minut buďte v absolutním klidu. Nejspíš ucítíte, jak se žlučové kaménky ve žlučovodech hýbou. Bolesti se nebojte – nepříjemné pocity zahrnala hořká sůl. Třetí den si v 7.00 h. dejte předposlední dávku solného roztoku. Myšlenky na obyčejnou vodu jsou poté velice vtíravé. V 9.00 h. si dejte konečně posledních 150 ml solného roztoku a přečkejte další dvě hodiny než si budete moci dát kousek ovoce či ovocnou šťávu. Po další hodině si pak dejte lehký hlavní chod. Člověku pak vločky s vodou chutnají jako ten nejlahodnější steak. Je dobré ještě den dva držet se lehkého jídelníčku a do dvou dnů naberete sílu zpět a budete se cítit silní a fit.

Počítejte s častějšími návštěvami toalety a lehkou nevolností. Spolu se stolicí odcházejí také žlučové kaménky, které jsou doprovázeny množstvím žluči. Pro inspiraci, detoxikace jater se provádí 4–7x v prvním roce, ve druhém stačí 4x, ve třetím 2x a v každém dalším 1x. První rok opakujte očistnou kúru po šesti týdnech. Na očistu se dobře připravte. Opakuji, kúra je vhodná pouze pro osoby, které nejsou oslabené či nemocné.

Veronika Hemrová

STRÍPKY Z MÉHO VANDRBUCHU

Bečov – strážce pokladu

Jako orlí hnízdo vysoko nad údolím řeky Teplé působí hrad a zámek Bečov, jejichž půvaby ještě umocňuje soubor historických domů středověkého městečka, které na areál navazuje. Hrad byl pravděpodobně založen za Jana Lucemburského, a to jako královské léno. První spolehlivá zmínka o hradu je z roku 1349 na listině vydané pány z Oseka (Rýzmburka) - prvními známými majiteli a pravděpodobně i staviteli hradu. Významnými majiteli panství pak byli v letech 1495–1547 Pluhové z Rabštejna, kteří se intenzivně věnovali těžbě kovů. Především těžba cínu měla celoevropský význam a přinesla městu i kraji nebývalý hospodářský rozkvět. Rekordní výnosy umožnily Pluhům přestavět a zvelebit bečovský hrad; rychlý vzestup však vystrídali stejně rychlý pád. Po neúspěchu stavovského odporu proti Ferdinandu I. jeden z jeho vůdců, tehdejší majitel Bečova Kašpar Pluh z Rabštejna, uprchl do Saska a jeho sídlo mu bylo zabaveno. Během třicetileté války se tu usídlili Švédové a od roku 1624 patřil Bečov Questenberkům. Poté proměnilo vzhled města nastupující baroko a na místě hradní brány nechal na začátku 18. století Jan Adam Questenberk vybudovat v tomto slohu i zámek. Dominantou zámku se stala osmiboká nárožní věž s kopulí, pozůstatek po bývalé hradní dělové baště. Roku 1813 koupil bečovské panství belgický vévoda Friedrich August Beaufort-Spontin a počátkem 2. poloviny 19. století měl hrad získat romantickou podobu. Autory projektu modernizace byli věhlasní architekti Josef Zítka a Josef Mocker. Vzhledem k finanční náročnosti byl plán realizován pouze ve zlomku, a tak si středověká památka zachovala svůj původní vzhled. Posledním majitelem Bečova byl Heinrich Beaufort-Spontin, který byl před vypuknutím 2. světové války aktivním členem Henleinovy Sudetoněmecké strany (později začleněné do NSDAP), a tak mu byl po ukončení války jeho majetek na základě dekretů prezidenta republiky dr. Edvarda Beneše z roku 1945 zkonfiskován. Tady bych mohl svůj článek o Bečově ukončit, protože na celých 40 let upadl v zapomnění. Přesto ale někdo nezapomněl... A zde začíná, řečeno divadelní hantýrkou, druhé dějství příběhu o Bečově. To se začalo odehrávat v červnu 1984, když se na velvyslanectví Československa ve Vídni dostavil americký občan Danny Douglas, který prostřednictvím pracovníků tohoto úřadu učinil naší tehdejší vládě jistou obchodní nabídku. Ta se měla týkat neurčitěho cenného uměleckého předmětu, který zůstal po válce ukryt na československém území, nikdo ale o něm neví, nikomu v Československu nechybí, a tudíž ho také ani nikdo nehledá. Jiné skutečnosti z pochopitelných důvodů nechtěl sdělit, pouze uvedl, že k jednání o vyzvednutí předmětu byl pověřen jistým občanem při setkání v Německé spolkové republice a že cena té věci je odhadována na částku 8 až 10 milionů rakouských šilinků. Pokud by mu bylo umožněno památku za účasti zástupců obou stran vyzvednout a legálně vyvézt mimo území Československa, předal by státu šek na 5 milionů šilinků. Zdálo se, že Danny Douglas drží v rukou všechny trumfy, tuto partii s úředníky státu vyhraje a zapomenutou památku získá a předá tajemnému zájemci, se kterým se setkal v západním Německu. Jenže do této partie se vložili další hráči – kpt. Josef Čmolík, kpt. Miroslav Dvorský a mjr. František Maryška, kriminalisté 4. odboru Federální kriminální ústředny, specializovaného odboru zabývajícího se objasňováním kriminálních případů obtížně zařaditelných podle zákona. Úkolem tohoto týmu, nazvaného „Starožit-

Hrad a zámek Bečov nad Teplou

nost“, bylo vypátrat, co chce vlastně Danny Douglas vyzvednout a tuto věc pak také i nalézt. Tým kriminalistů se s obchodníkem opakovaně sešel a z jeho poznámek vyplynulo, že hledanou věcí je dutý předmět velikosti konferenčního stolu, ukrytý ve vzdálenosti 150 km od Norimberku, tzn. v západních Čechách, místo úkrytu se za celou dobu nezměnilo, je nějak chráněné proti nepřízni počasí, a podle odhadované ceny se musí jednat o umělecký předmět, který byl v držení někoho velmi bohatého, nejspíše panstva, které zde již nežije. Proto byly vytipovány tři šlechtické rody, jejichž majetek byl po 2. světové válce zkonfiskován, a jedním z nich byl právě rod Beaufort-Spontin, který sídlil na Bečově. Úvaha to byla správná, a tak kriminalisté za pomoci kastelána našli ve večerních hodinách dne 5. listopadu 1985 v zásypu pod uvolněnými prkny podlahy hradní kaple poklad - relikviář sv. Maura. Nález doprovázely blesky bouřky, která se nad Bečovem v tomto ročním období nečekaně objevila. Po vyzvednutí byla schránka relikviáře uložena do trezoru Státní banky československé, restaurátorské práce začaly v polovině roku 1993 a skončily až na začátku roku 2002. Na restaurování zlatnické výzdoby byla vynaložena částka ve výši 8,5 milionů Kč, další částku ve výši 2,5 milionů Kč si vyžádaly práce na konzervaci usní, textilu a na zhotovení dřevěného jádra relikviáře. Od května 2002 je relikviář umístěn v 1. patře bečovského zámku ve speciální trezorové místnosti spolu s doprovodnou expozicí, která návštěvníky seznamuje s poutavou historií, znovuobjevením a restaurováním památky. Schránka byla zhotovena v 1. čtvrtině 13. století pro benediktinský klášter ve Florennes u Namuru v Belgii pro ostatky sv. Maura, sv. Timoteje, sv. Apolináře a sv. Jana Křtitele. Během Velké francouzské revoluce byl klášter zničen a relikviář byl přesunut do spráteného farního kostela, kde byl uložen mezi starým nábytkem. Roku 1838 ho ve značně poškozeném stavu od církevní rady odkoupil za 2.500 franků vévoda Alfréd Beaufort-Spontin. Vzácnou památku nechal opravit, a když se koncem 19. století přestěhoval do Čech, přivezl si ji sebou. Od té doby byla uložena na bečovském zámku, nejprve na čestném místě v zámeckých prostorách, poté od konce 2. světové války zakopána pod podlahou hradní kaple, kde měla být podle pokynů Christiana Beauforta-Spontina vyzvednuta prostřednictvím Dannyho Douglase a vyvezena mimo území republiky. Vzácná truhlice je dlouhá 138,5 cm, široká 42 cm a vysoká 65 cm a řadí se do skupiny domečkových relikviářů. Původní dubové jádro bylo nahrazeno novým ořechovým jádrem. Dekorace relikviáře tvoří soubor dvanácti reliéfů, čtrnácti sošek z pozlaceného stříbra, drahé kameny, polodrahokamy, antické gemy, filigrány a emaily. Relikviář je svou umělecko-historickou hodnotou a zpracováním srovnáván s korunovačními klenoty českých králů – stejně jako u nich je hodnota relikviáře jen těžko vyčíslitelná.

Z cest Vás všechny zdraví **Martin Jarolímek**

Z historie... pokračování... Slované

Pokračujeme historií našeho kraje, tentokrát většinou z různých pramenů buď citovaných nebo nalezených na internetu, doplněných vsuvkami původního textu knihy Ladislava Malého Příbramsko a Dobříšsko, vydané v roce 1930 (původní text *proloženým písmem*). Nejprve trochu informací z Wikipedie.

Slované jsou etnická a jazyková skupina Indoevropanů, hovořící slovanskými jazyky z větší rodiny balto-slovanských jazyků. Obývají Eurasii od střední, jihovýchodní a východní Evropy až na sever a východ do severovýchodní Evropy, severní Asie (Sibiř) a střední Asie (zejména Kazachstán), stejně jako historicky západní Evropu (zejména východní Německo) a západní Asii (včetně Anatolie). Do historie výrazně poprvé vstoupili na počátku 6. století, kdy započala jejich expanze do velké části Evropy (střední, jihovýchodní a východní). Slované obývají okolo poloviny území Evropy. Ladislav Malý: *Slované se dělí na tři skupiny. My Češové patříme dle Dobrovského ke skupině druhé, k níž počítáni jsou také Polabané, Lužičané a Poláci.* V dnešní době dělí odborníci Slovany na východní (Bělorusové, Rusové a Ukrajinci), západní (Češi, Lužičtí Srbové, Poláci, Slováci) a jižní (Bulhaři, Chorvati, Slovinci, Srbové a Makedonci). Informací o Slovanech všech tří skupin najdete mnoho, my se budeme zabývat spíše Slovany v naší krajině. *Přihlédněme poněkud k době prvých Čechův. Byl to lid rolnický, který choval dobytek a rozuměl již dobře včelařství. Z té příčiny vázán byl na stálé pevné příbytky, jakých mnozí kočovní sousedé neznali. Hlavou rodiny byl stařešina, pokud se stavěly osady rodové v čele stál starosta neboli vladyka. Vesnice té doby zvané byly, dle zakladatele rodu, např. Borotici – Borota, Bratkovici – Bratek, Raděti – Radata či Raděta a podobně. Některé názvy vznikaly od rodinných jmen např. Milín – Milan či Milen, Bohutín – Bohuta, Dobříš – Dobřich a další. Nové osady zase dostávaly názvy dle rostlinné vegetace, Tisová, Jablaná, Slivice, podle lesního základu Paseky, Oseč Podlesí, podle polohy Brod, Větrov a jiné.*

Na počátku 7. století byli Slované v dnešním Slovensku a Maďarsku podrobeni Avarům, které porazil franský kupec Sám, vznikla Sámova říše s centrem v českých zemích. Po smrti Sáma se zřejmě rozpadla. Kolem roku 830 už vládnou Mojmir, první historicky doložený kníže Velkomoravské říše. Na konci 9. století Velká Morava ovládla Čechy, na počátku 10. století však zanikla a nastal vzestup českého knížectví.

Slované nebo chcete-li staří Čechové, již uměli zpracovávat rudy, hlavně železo, jehož v okolí blízkém bylo s dostatkem. Z článku Mgr. R. Koreného a PaedDr. J. Velfla (Od nejstarších hmotných dokladů po první písemný záznam o montánní činnosti na Příbramsku ...) se dozvíme, že počátky výraznějšího rozvoje domácího železářství spadají na konec starší doby železné (6.–5. stol. př. n. l.), kdy Příbramsko zasáhla nová kolonizační vlna. Ze začátku se dotkla okrajově na jihu Březnicka a na východě středního Povltaví, teprve mnohem později se rozšířila na většinu okolního území. (týká se Keltů)

Větší rozmach místního železářství nastal až v mladší době železné – laténské (4.–1. stol. př. n. l.).

Hlavním správním, obchodním a výrobním centrem regionu bylo oppidum Hrazany ve středním Povltaví (1. stol. př. n. l.). Význam si uchovala i metalurgie barevných kovů, zlata a olovnatých bronzů, které byly oblíbeny hlavně pro přesného odlívání jemných výzdobných detailů.

Ukazují topredmety z hrazanského oppida, ale i z částečně prozkoumaného sídliště v Příbrami-Brodu, obsahující například bronzovou sponu, řetízek a náramek, vyrobené ze slitiny mědi. Stopy po osídlení Slovany spadají až do 7.–8. století, ovšem výrazněji se tento proces projevil na Příbramsku teprve v průběhu 9.–11. století a kraj se tehdy osídlil již trvale.

Osady nejstarších Slovanů na českém území se obvykle rozkládaly v nížinách v blízkosti vodních toků a sestávající se z několika polozemnic (částečně zahloubené stavby), obývané třiceti až čtyřiceti jedinci. Archeologicky prozkoumanými příklady mohou být Březno u Loun, Mutěnice (okres Hodonín), Břeclav-Pohansko. Polozemnice se byly obvykle jednoprostorové čtvercového nebo obdélníkového půdorysu o rozměrech 8–12 m², výjimečně až 20 m². Uvnitř v severozápadním rohu stála pec z neopracovaného lomového kamene, někdy v blízkosti pece byla do dna zahloubená nádoba. Střecha bývala sedlová, krytá rákosovými nebo slaměnými doškami. Někdy se ve stěnách vyskytovaly hliněné pece, pravděpodobně chlebové. Pokud se bude chtít seznámit blíže s životem v takových osadách a poučit se, můžete vyrazit se svými potomky nebo sami do různých archeoparků a skanzenů. Například v Netolicích, Villa Nova v Orlických horách, v Chotěbuzi, v Prášilech, Březně u Loun a jinde.

Podrobnější znalosti o Slovanech naleznete na internetu nebo v knihách.

PYTLÁCTVÍ V BRDECH 2.

V roce 1781 byl vydán Lovecký řád, který povolil hajnému, když přistihl při lesním pychu pytláka, že může po něm střílet, a pokud jej zastřelí nebude mít žádný velký postih. Pytláci se samozřejmě také uchýlovali ke střelbě, a leckdy šlo o to, kdo byl rychlejší a přesnější. Jednou z památek na tyto doby je tzv. Linkův kříž, památka na lesnického mládence Jana Linka z Vranovic, kterého tu měli na počátku 19. století zastřelit pytláci. Tomáš Makaj píše v Pytláckých historkách, že tajemství původu Jana Linka částečně odhalil genealog Ing. Ivan Hoyer, který zjistil, že rod Linků pocházel z Centrálních Brd, kde sloužili jako borští revírníci. Otec Jana Linka Václav se podruhé ženil, ale s tím jeho syn nesouhlasil a prý si vyměnil službu a svatby se neúčastnil. To dávalo vzniknout dalším pověstem, podle kterých možná šlo o plánovanou vraždu. Ovšem existují dvě verze této události, které se liší jmény vrahů dokonce i jménem oběti. Zmíněný genealog Ing. Hoyer zjistil v rožmitálské matrice, že Jan Linek měl pohřeb tři dny po druhé svatbě svého otce, takže událost se stala opravdu 24. září 1804. Kříž se nachází na území Lesní správy Nepomuk v lokalitě nazývané „V Šajtech“ (z německého výrazu scheit - poleno). Kamenný kříž je zakončen rameny připomínající trojlístek jetele a je vztyčen na kamenné mohyle. Stojí mezi bezejmenným potokem a říčkou Litavkou. Na stránkách turistika.cz se píše, že při pozdějším bádání badatelé řešili otázku, zda jetelevý kříž odpovídá počátku 19. století (z letopočtu na kříži jsou patrné pouze dvě číslice 18). Na starých mapách se objevuje kříž až při třetím vojenském mapování, které proběhlo v letech 1877–1880. Na žádné starší mapě se kříž, ať už dřevěný nebo kamenný, ani jakákoli zmínka o něm neobjevuje. Jisté je to, že dnešní doba je téhle tragické události hodně vzdálená a halí ji rouška tajemství. Pokud kříž budete hledat je cesta slušně popsána na internetu.

V knize Tomáše Makaje a Josefa Šefla *Pytlácké historiky* lze čerpat mnoho zajímavých příběhů, jeden si zase přiblížíme. Jmenuje se *Přestřelka s pytláky* a Tomáš Makaj ji psal podle strašické kroniky. Během 1. světové války byl dle vyprávění pamětníků a poznámek F. Kuncce zaznamenán dramatický příběh, který se odehrál ve druhé polovině 19. století ve strašických lesích... Bylo to 17. 5. roku 1883... Toho večer vyšli na hlídku nadlesní Hugo Leske s lesníkem Bernardem Sonnenbergem. Oba byli Prusaři, kteří tu zůstali po nechvalně proslulém králi železnic Stroussbergovi...

Ve třítrubeckém hájemství, tam kde se říká na Dolkách, nedaleko potůčku zahlédli sedět skupinku pytláků. Nadlesní Leske zanechal lesního Sonnenberga opodál v houští a pak se sám k pytlákům opatrně připlížil. Dva chytil za kabáty a chtěl jim odejmout zbraně. Třetí pytlák však prudce vyskočil a vši silou udeřil nadlesního puškou do hlavy, až se skácel do potůčku. Jeden z pytláků zahlédl lesního Sonnenberga jak utíká hlouběji do lesa, pustil se za ním a ze zadu ho střelil. Druzí dva zatím tloukli a šlapali po nadlesním, až si myslili, že je mrtev. Za chvíli se vracel pytlák pronásledující lesního, ale jeho parta ho v přítmí nepoznala. Jeden po něm vystřelil domnívaje se, že je ještě někdo pronásleduje. Po krátké chvilce vystřelivší pytlák seznal, co provedl. Vlastní otec postřelil vlastního syna. Výstřely bylo slyšet i ve Strašicích, ale nikdo nepomyslel, jak hrůzná tragédie se tam odehrává. Pytláci se záhy vzpamatovali a odešli do Těn pro povoz, aby odvezli zraněného.

Mezitím se vzpamatoval dosud v potůčku ležící nadlesní Leska a za doprovodu věrného stavěcího psa, který jej předbíhal, nastoupil cestu k domovu. Byla to krušná pouť, Strašice nebyly sice příliš vzdáleny, ale ubožák byl velmi ztlučenný. Cesta trvala několik hodin, protože měl přeražená žebra a velké rány na hlavě od pušek a noži pořezané ruce. Žena nadlesního pak vyslala dřevorubce, aby hledali nadlesního Sonnenberga. Zatím se však zpráva o krvavém činu pytláků všeobecně rozšířila a kdekdo spěchal, aby pomohl ztraceného lesníka nalézt... Teprve druhého dne o jedenácté hodině dopolední nalezla zastřeleného vlastní sestra v houští a její úpěnlivý nárek slyšeli i ostatní. Zločinně zastřelený lesní byl pohřben ve Strašicích Tolik lidí nikdo na pohřbu nepamatoval... V neděli před pohřbem Sonnenbergovým přišel k lékaři jistý občan z Vitinky a žádal ho o vydání úmrtního listu pro syna, který zemřel při úrazu utrpeném v lese při nakládání dříví... Po prohlídce ve Vitince lékař seznal, že mladík zemřel po výstřelu do břicha. Záležitost byla hned udána soudu, účastníci přestřelky byli zatčeni, zavřeni a odsouzeni k několikaletému žaláři, kde někteří zemřeli. Nadlesní Leske se po delší chorobě uzdravil, k radosti celé strašnické obce, ale nerad o příhodě mluvil. Když pak po několika letech zemřel, doprovázeli ho ke hrobu truchlivé zástupy občanstva.

Za použití textů a materiálu z internetu, z knihy Tomáše Makaje a Josefa Šefla Pytlácké historiky sepsal bs

HOSPODYŇKA RADÍ – HOSPODYŇ HLADÍ

Tato rubrika vznikla díky knize, vydané v roce 1939 redaktorkou Hospodyňských listů paní Macháčkovou. Popsaných osm set domácích rad je vyzkoušených za dvacet let patnácti tisíci hospodyňkami. Raději je nezkoušejte, ale možná pochopíte, že naše prababičky to neměly vůbec jednoduché. Pokud rady vyzkoušíte, nechoďte za mnou, obraťte se na ty hospodyňky, které vše zkoušely (bohužel už asi nežijí). Rady jsou doplněny hospodyňovým pohlazením.

Ze zdravotnictví

Revmatické klouby na nohou potřebují tepla. Nechceme-li si ještě za krásného však již chladného počasí oblékati vlněné punčochy, pomůže nám výborně šlapka ušitá buď z tenkého flanelu, nebo trikotinu, po příp. s vlasem, která se obléká pod punčocho do volných střeviců. Je důležité aby byly volné, v těsných je vždy zima. Jsou sešity nebo setkány do polovice. Vrchní chrání nárt, spodní jde přes patu

Hospodyň hladí: Říjnová. Kdo to řve z hloubi, tak skřípavě, tak děsně, že by snad klouby doléhaly k sobě těsně? Kolena, lokty, ramena, to je ta revmatická, bolestivá a znavená podzimní říje lidská.

Rýmu vyléčíme nebo zdlouhavý proces uzdravovací urychlíme, jestliže budeme šňupat citronovou šťávu, kterou nosome vsrkáme a ústy vyplivneme velmi dobře se osvědčuje, koná-li se tak třikrát denně.

Hospodyň hladí: Chytil jsem. Hledaje rýmy, chytil jsem rýmu. Aniž jsem našel chytil jsem kašel. Hledaje lásku, našel jsem krásku. A kdo se dovtípil, ví co jsem chytil.

Z kosmetiky

Vrásky vytvoří se krčením čela při česání vlasů nebo nasazování klobouků. Také při přílišném slunečním svitu při mhouření očí tvoří se vrásky, nebo při čtení, psaní či hovoru. Kdo chce uchovatí svůj obličej hladký a bez vrásek, musí se vyhnouti výše jmenovaným zlovykům. Kdo krčí čelo a mhouří oči pro špatný zrak, nechť si dá od lékaře předepsati vhodné brýle.

Hospodyň hladí: Vráska. Kde se vzala vráska, co ti čelo zdobí? Od bolesti, strádání či zloby? Není od bolesti, ani od života bolu. Usnul jsem v hospodě, čelem na hraně stolu.

TJ Slavoj Obecnice STOLNÍ TENIS

Ukončení sezóny 2019/20 + rozšíření soutěží do sezóny 2020/21

Zdravíme všechny čtenáře Obecnického zpravodaje.

Ukončení sezóny 2019/20 tentokrát neproběhlo tak jak jsme všichni zvyklí, tzn. za zeleným stolně tenisovým stolem. Výkonný výbor České asociace stolního tenisu dne 21. 4. 2020 rozhodl na základě prodloužení nouzového stavu na území České republiky a následně na základě dalších opatření, která nezaručují regulérní dohrání soutěží o ukončení všech soutěží ke dni vydání tohoto rozhodnutí. Tabulky nedokončených soutěží, zveřejněné v informačním systému „STIS“ jsou tabulkami konečnými a slouží k určení postupujících a sestupujících družstev v sezóně 2019/2020.

Mimořádné zařazení družstev do soutěží v sezóně 2020/2021:

- Oddíly, jež měli teoretickou šanci v posledním dvoukole dosáhnout na postupové místo, mohou podat přihlášku do vyšší soutěže.
- Oddíly, jež mají svá družstva na sestupových místech jednotlivých soutěží a měla teoretickou možnost v nedohraných utkání obsadit nesestupové místo, mohou podat přihlášku pro sezónu 2020/2021 do stejné soutěže.

Osobně se mi toto rozhodnutí líbí a považuji ho za nejspravedlivější možné řešení, které připadalo v úvahu.

Všechny naše týmy (A, B, C, D) skončily tedy v sezóně 2019/20 uprostřed tabulky a obhájily tak svou příslušnost v daných soutěžích i pro následující rok. V jakém počtu se příští sezonu budou jednotlivé soutěže hrát je nyní ve hvězdách.

KONEČNÉ TABULKY NAŠICH MUŽSTEV V SEZÓNĚ 2019/20:

„A“ tým Krajská soutěž 1. třídy sk. A

Tabulka:

Postup do Divize

1. STC Slaný A	20	18	1	1	0	195:94	55
2. ST Benešov A	21	12	1	8	0	174:153	37
3. TJ Sokol Příbram A	20	11	3	6	0	167:121	36
4. TTC Kladno B	20	12	0	8	0	150:130	36
5. TJ Tatran Sedlčany B	20	10	3	7	0	157:129	33
6. KK Rakovník	20	10	1	9	0	158:139	31
7. TJ Sokol Rudná A	21	10	0	11	0	156:160	30
8. TJ Slavoj Obecnice A	20	8	5	7	0	154:158	29
9. TJ Sok. Mníšek p. Brdy A	20	8	5	7	0	162:153	29
10. TJ Sokol Nižbor A	20	7	4	9	0	156:158	25

Sestup do KS2

11. TJ Sokol Hudlice B	20	3	1	16	0	91:184	10
12. KST Rakovník C	20	0	0	20	0	59:200	0

„B“ tým, Krajská soutěž 2. třídy sk. A

Tabulka:

Postup do KS1

1. TJ Spartak Rožm. p. Tř. A	20	16	1	3	0	190:87	49
2. TJ Lokomotiva Zdice A	20	15	1	4	0	182:103	46
3. TJ Sokol Hořovice B	20	13	1	6	0	167:112	40
4. SK Březnice A	20	12	1	7	0	161:127	37
5. TJ Sok. Mníšek p. Brdy B	20	12	1	7	0	162:147	37
6. TJ Slavoj Obecnice B	20	9	3	8	0	154:149	30
7. TJ Chaloupky	20	9	2	9	0	151:148	29
8. TTC Příbram	20	9	1	10	0	144:152	28
9. TJ Sokol Příbram B	20	7	4	9	0	149:148	25

Sestup OP

10. TJ Sokol Žebrák	20	5	1	14	0	112:175	16
11. TJ Spartak Čenkov	20	2	2	16	0	85:187	8
12. TJ Olešná	20	1	2	17	0	73:195	5

„C“ tým, Okresní přebor

Tabulka:

Postup do KS2

1. TJ Tatran Sedlčany C	20	18	0	2	0	247:113	54
2. TJ Sokol Voznice A	20	15	1	4	0	226:134	46
3. TJ Tatran Sedlčany D	20	14	2	4	0	236:124	44
4. TJ Sokol Drahlín A	20	12	3	5	0	230:130	39
5. SK Březnice C	20	11	3	6	0	213:147	36
6. TJ Sokol Hlub.-Paseky A	20	8	4	8	0	207:153	28
7. SK Chraštice A	20	7	5	8	0	200:160	26
8. TJ Slavoj Obecnice C	20	8	2	10	0	154:206	26
9. SK Březnice D	20	7	0	13	0	159:201	21
10. SK Klučnice A	20	6	3	11	0	179:181	21

Sestup do RP2

11. TJ Sokol Příbram C	20	2	1	17	0	66:294	7
12. TJ Spartak Čenkov B	20	0	0	20	0	43:317	0

„D“ tým, Regionální přebor 2. třídy

Tabulka:

Postup do OP

1. TJ Sokol Voznice B	16	14	1	1	0	220:68	43
2. TTC Příbram B	16	13	1	2	0	204:84	40
3. TJ Sokol Hlub.-Paseky B	15	11	1	3	0	182:88	34
4. TJ Spartak Rožmitál B	16	10	1	5	0	190:98	31
5. TJ Sokol Drahlín B	16	10	0	6	0	190:98	30
6. TJ Slavoj Obecnice D	16	6	2	8	0	131:157	20
7. SK Chraštice B	16	5	2	9	0	128:160	17
8. SK Klučnice B	16	5	0	11	0	106:182	15
9. TJ Sokol Příbram D	15	2	0	13	0	66:204	6
10. SK Březnice E	18	0	0	18	0	23:301	0

ZPÁTKY DO MINULOSTI – sezóna 199? ☺

Do rukou se mi tentokrát dostal opravdový skvost z historie stolního tenisu Slavoj Obecnice. Bohužel nedatovaná fotografie patří nejspíš do období roků (1990 až 1995), to v jednom týmu společně váleli vycházející hvězdy Slavoj, Radek Srch a Petr Steiner. Ještě v dnešní době spolu „kosí“ soupeře stejně jako před 30ti lety ☺

Ze zápasu v Obecnici, někdy roku 199?, (Radek Srch a Petr Steiner)

Zdeněk Petrání

Z OBECNICKÉ HISTORIE...

Pomník obětem padlých v 1. světové válce v Obecnici.

Morový sloup Na Panence v Obecnici u cesty do Příbrami (postaven v r. 1763).

Rybník Octárna (původní) před zahájením přestavby.

Octárenský rybník v období první republiky.